

Öppet brev till Livets Ords missionsavdelning

Sedan 2004 fram till nu har vi inom Obadja AB på olika sätt stött Livets Ords missionssatsning i Kina, vilket vi nu har för avsikt att avsluta. Detta sker av följande tre anledningar:

1) Dopsyn

Vi är av uppfattningen att dop ska ske utifrån en egen bekännelse, vilket först börjar med frälsning och som en bekräftelse på frälsningen låter man döpa sig. Det vill säga – först tro, sedan dop. Det gör det omöjligt att med den grundsynen ta till sig barndop som en bekräftelse på den tro man har.

Livets Ords ledning har redan fattat beslutet att man ska ändra stadgarna så att även barndöpta kan bli medlemmar. Beslutet ska formellt kungöras i närtid. I och med att en som är barndöpt tillåts bli fullvärdig medlem i församlingen fattar man också beslutet om att församlingen i förlängningen kommer att döpa spädbarn. Den som är barndöpt och blir fullvärdig medlem i församlingen gör detta med grundsynen att det räcker med att bejaka sitt barndop. När denne person själv får barn vill han eller hon, som fullvärdig medlem, att även det egna barnet ska ha samma möjlighet som man själv fick, och låta barndöpa sina egna barn. Pastorena och ledningen kommer därmed analogt i förlängningen även att döpa spädbarn.

Pingst skriver idag på sin hemsida under rubriken "Dop" om dopet på följande sätt: *"Vi döper enbart troende människor därför att det är det enda dop som är omskrivet i Bibeln. Vid varje berättelse om dop i Nya Testamentet gäller texten människor som själva lyssnat till förkunnelsen, kommit till tro och valt att bli kristna. Det finns inga ord om att bära fram små barn som inte själva har någon chans att ta ställning och välja om de vill följa Jesus eller ej."*

Vi delar inte synen på barndop utan står bakom den klassiska pingst- och baptistsynen på dop – först kommer tro, och därefter dop som ett naturligt steg.

Det sägs att Hans Weichbrodt har döpt Jonathan Ekmans yngsta barn. Jonathan Ekman är själv både barndöpt och vuxendöpt, men har sagt att han bejakar sitt barndop och ser vuxendopet endast som en påminnelsehandling. Att hans dotter inte skulle bli medlem i Livets Ord på grund av detta inser alla att det är en orimlig hypotes. I och med hennes barndop, om inte tidigare, fattade Ekman beslutet att man skulle acceptera barndopet.

Ekman argumenterade även för barndopet i en ledare i Världen Idag, november 2013, på följande sätt:

"Att därför acceptera dop av barn till troende och gudstjänstfirande föräldrar bör inte ses som obiblskt eller ogiltigt. Barnen undervisas och växer in i den nåd man tagit emot i dopet. Problemet blir när dopet sätts in i en praxis där dopet inte leder in i ett kristet liv utan blir en samhällelig namngivningsceremoni och man slarvar bort trons egentliga innehåll."

Ulf Ekman

För dig som vill förstå dopets kraft och nödvändighet ur ett bibliskt perspektiv rekommenderas Daniel Wärns bok "Låt alla döpa er!" från 1980. Den kommer i nytryck i januari 2014.

2) Katolicismen

För mig är det mycket främmande att min frälsning, baserad på att Jesus dog för mina synder på Golgata kors, inte gäller fullt ut. Detta är hur katoliker ser på oss protestanter. För att vara helt kristen måste man bland annat ta emot Jesus, dennes fader och dennes moder. Jag har aldrig erkänt Maria, och som en konsekvens av detta är jag enligt katolicismen inte på väg till himlen utan till skärselden eller till och med i värsta fall till helvetet. I fallet med skärselden så kommer jag att pinas under en viss tid för att sedan få komma till himlen. Denna tro är för mig helt främmande.

För mig personligen är det också helt uteslutet att be till helgon. Delar av ledningen i Livets Ord ser inget fel i tillbedjan eller vördnad av helgon. Att visa den vördnaden åt en död helig man eller kvinna är främmande för mitt sätt att tänka och tro. Jag tillber Fadern i Jesu Krist namn. Det är det jag är lärd, det är det jag gör och det är det jag tänker fortsätta med. På samma sätt är många andra katolska trossatser för mig helt främmande.

De katolska lärosatser och attribut som åsyftas i detta brev är bland annat Petrusämbetet, påvens ofelbarhet, helgondyrkan, ikoner och krucifix, synen på sakrament, nya synen på enhet och ekumenik, synen på Maria, barndopet, skärselden och erkännandet av Roms auktoritet. Däremot påstås inte att katolska kyrkan inte innehåller några bibliska sanningar alls och enbart består av villfarelse. Men det är just detta, nämligen blandningen av bibelgrundade trossatser och en mängd andra influenser, som gör den så vilseledande.

"Ty Gud är en, och en är medlare mellan Gud och människor, en människa, Kristus Jesus".

1 Tim 2:5

Det är alltid bara Jesus, aldrig Maria eller något helgon bredvid eller istället för vår frälsare och Herre, Jesus Kristus.

3) Livets Ords implementering av katolska trosgrunder

Har varit affärsman hela mitt liv och har därför kommit i kontakt med många människor som är med i olika ordenssällskap, något jag själv aldrig ens övervägt att gå med i.

Ordensstrukturen fungerar på följande sätt: för den som inte är invigd presenteras det som en herrklubb för societeten där medlemmarna stöttar och hjälper varandra i ett nätverk, och där man därtill hjälper samhället genom någon form av social verksamhet. Det senare sker för att få samhällets acceptans och berättigande för orden. När man går med i exempelvis Frimurarorden så svär man att det ska komma en förbannelse över en om man bryter denna gemenskap. På de lägre nivåerna i orden vet man mycket lite vad som egentligen försiggår. På mellannivåer får man veta att man även har en skyddsängel som heter Lucifer. På de högre nivåerna, där man är helt införstådd i hela strukturen, är man också medveten om att man tillber Lucifer. Vi vill betona att Livets Ord på inget sätt är någon orden. Däremot

fungerar informationsflödet i Livets Ord på precis samma sätt när det gäller implementeringen av katolska trossatser.

I Livets Ord fungerar det på liknande sätt: utifrån ska kyrkan uppfattas som en protestantisk evangelisk-karismatisk församling som även arbetar med olika former av social verksamhet. Den genomsnittlige medlemmen ska uppfatta sig som en karismatisk församlingsmedlem där ekumeniken har kommit att spela en mer och mer framträdande roll. Ekumeniken som lyfts fram innebär dock ungefär att "vi ska gradvis acceptera och närma oss katolicismen på ett teologiskt plan utan att katoliker alls behöver acceptera vår tro". Detta gavs bland annat uttryck för i Ekmans predikan den 20 oktober 2013 om enhet. I den predikan, som numera är nedklippt i podcasten (men mina minnesanteckningar är inte bortklippta), sades det att den som inte accepterar katolicismen var "arrogant och en syndare". Han skulle därför be om syndernas förlåtelse och bejaka att ekumenik är något som Jesus strävade efter. Om en protestant försöker dela nattvard med en katolik så accepteras det inte. Katoliker anser att protestanter är "mindre" troende än de själva och vill eller får inte dela nattvarden med protestanter. Ekumeniken som eftersträvas är envägs, och medför att Livets Ord gradvis förändras mot en katolsk lärosyn utan att Katolska kyrkan på något sätt väntas närma sig Livets Ords, eller någon annan protestantisk kyrkas trosgrund.

Som troende är det självklart att hålla sig till sanningen. När det gäller katolska kyrkans evangelisation av protestantiska kyrkan så verkar det gälla att ändamålen helgar medlen. Det är ett annat moraliskt och etiskt system. För muslimer är det helt godtagbart att ljuga då det gagnar saken om det inte är två muslimer emellan, något som åtminstone för lutheraner är fullständigt otänkbart. Om vi som protestanter är på väg till skärselden presenteras inte hela sanningen om katoliker syn på oss protestanter. Man får bara så mycket info man kan ta till sig, då det anses vara i en god saks natur, i tron om att rädda någon från skärselden. Detta gäller inom Livets Ord, att man har en dold agenda och olika agendor för olika nivåer. Det liknar ordensväsendet.

Det som Livets Ord stod för på 1980-talet och 1990-talet har man sålunda börjat distansera sig från. Det var något som jag då personligen upplevde som mycket positivt, som attraherade mig och något som många medlemmar idag längtar tillbaka till. Strävan efter ekumenik gör att vi måste acceptera katolicismen – men de mer invigda ska inte bara acceptera katolicismen utan också lämna den protestantiska tron och konvertera till katolicismen. Det är en naturlig konsekvens av den nya väg man vandrar, och även om man (än så länge) inte aktivt uppmanar medlemmar att konvertera till katolicismen så uppmuntrar man och gläds över de som tar steget. Alla varma och innerliga gratulationer i samband med Benjamin Ekmans konvertering vittnar bland annat om det. Hade man varit fullt öppen utåt med det man tror och står för hade kyrkan idag varit kluven. Exempel på tidigare medlemmar som tagit detta steg är som tidigare nämnt Ulf och Birgitta Ekmans egen son Benjamin. Benjamin har tidigare varit redaktör för tidskriften Keryx, och dess nuvarande redaktör, Henrik Engholm, har också konverterat till katolicismen. Henrik undervisar också på Livets Ords Teologiska Seminarium (LOTS).

"Fokus på enhet skapar splittring, men fokus på skörd skapar enhet."

Lewi Pethrus

De som går på LOTS studerar bland annat kyrkofäderna, vilka vi vet leder till och har starkt influerat katolsk tro. Peter Halldorf har under många år varit en protestantisk pingstpastor men har under det senaste dryga årtiondet mer och mer lämnat dessa tankebanor. Detta har tagit sig uttryck på en mängd olika sätt, som säkerligen är bekant, bland annat genom synen på Maria, helgon, sakrament, nattvard och dopet. Peter Halldorf sade bland annat under Hönökonferensen 2013 något som katolicismen stått för i alla tider, nämligen att *"för att ta emot Jesus så behöver vi ta emot både hans far och hans mor"*. Peter Halldorf har ingen ambition att bli katolik, utan betonar ofta och i olika sammanhang sin tjänst som pingstpastor. Hans missionsfält är att få protestanter, exempelvis Pingst- och Baptistkyrkan, att anamma den katolska tron. Om han skulle bli katolik så stängs sannolikt dörren för honom i många sammanhang. Därför är det viktigt för Peter Halldorf att i alla sammanhang titulera sig som pingstpastor, vilket han bland annat gör i debattinlägg i Dagen och i många andra sammanhang. Även om han har starka rötter i Pingströrelsen under många årtionden förkunnar han idag inte klassisk pingst-teologi i enlighet med pingströrelsens ursprungliga rötter.

Martin Luther betonade att *"Skrift ska tolka skrift"* och *"Skriften allena"*. Detta innebär, i den protestantiska trosinriktningen, att finns det en enda urkund – Skriften. Inom LOTS sker undervisningen till stor del utifrån kyrkofäderna och den kristna traditionen. Detta görs helt på katolsk grund – där bland annat katekesen och kyrkofäderna utgör viktiga tillägg till Bibeln. Katolska Kyrkans Katekes lär bland annat att inte all visshet i uppenbarelsen kommer från Skriften. Traditionen är lika högt ansedd och en lika stor auktoritet som Skriften.

"Detta betyder att kyrkan, åt vilken förmedlingen och tolkningen av uppenbarelsen har anförtratts, inte får sin visshet om allt i uppenbarelsen enbart genom den heliga Skrift. Båda, Skriften såväl som Traditionen, bör därför tas emot och hållas i ära med samma hängivenhet och vördnad".

Katolska Kyrkans Katekes, 82

Inom katolicismen anses Skriften och Traditionen vara två helt jämbördiga källor, som kompletterar varandra. Det var ur en sådan syn påvedömet föddes. Det var utifrån Traditionen, inte Skriften, det ofelbara påvedömet möjliggjordes. Mormonerna har utöver Bibeln även Mormons bok. Det är det som skiljer oss protestanter från katolikerna och mormonerna. Vi har en enda urkund – Bibeln.

Katekesen lär också att muslimerna, som delar den abrahamitiska tron, också ingår i Guds frälsningsplan.

"Kyrkans förhållande till muslimerna. "Men frälsningsplanen omfattar också dem som erkänner Skaparen, framför allt muslimerna. De bekänner att de har Abrahams tro och tillber med oss den ende och barmhärtige Guden, som skall döma människorna på den yttersta dagen."

Katolska Kyrkans Katekes, 841

"För var och en som hör profetians ord i denna bok betygar jag: Om någon lägger något till dessa ord skall Gud på honom lägga de plågor som det är skrivet om i denna bok."

Upp 22:18

"Bröder, detta har jag för er skull tillämpat på mig och Apollos, för att ni skall lära er den regeln när det gäller oss att inte gå utöver vad Skriften säger och inte skryta över en ledare på den andres bekostnad."

1 Kor 4:6

I teologiska utbildningar i den svenska universitetsvärlden baseras undervisningsmaterialet i hög utsträckning på böcker om, synpunkter på och kommentarer till Bibeln, snarare än själva Bibeln. Vid en diskussion med en kvinnlig präst framhävde hon hur mycket litteratur hon hade läst och hur mycket hänvisningar hon hade till författare om genus-perspektivet i Bibeln. Hon hade dock inga belägg för det från Skriften själv. Det var förvånande hur lite hon visste om vad som stod i Bibeln – trots 4,5 års präststudier.

Att Joakim Lundqvist skriver en krönika på Livets Ords hemsida om att Livets Ord inte håller på att bli katolsk är häpnadsväckande i sig själv. Varför finns det ens behov av att dementera att så inte är fallet? Det skulle vara helt otänkbart för bara ett decennium sedan. Är det så att fler misstänker att man har denna avsikt? Krönikan har dessutom i vissa avseenden fel. För det första, det är Lundqvist som betonar att Livets Ord inte håller på att bli katolskt. Livets Ord styrs av en styrelse där familjen Ekman och Ekh är helt tongivande. Styrelsen har inte dementerat att Livets Ord är på väg att bli en katolsk kyrka. Det är inte Lundqvist som styr, utan styrelsen. Han dementerar visserligen – men är inte beslutsfattande ytterst sett. Det andra avseendet är att katolska kyrkan troligen inte kan införliva Livets Ord i sin gemenskap på grund av vårt ägarförhållande som stiftelse. Det är därför uteslutet att vi kan bli en katolsk kyrka i vår nuvarande form. Det tredje och mest väsentliga är att även om Livets Ord inte ska bli en katolsk församling så vill man att medlemmarna ska få en katolsk tro. Man implementerar fler och fler katolska trossatser i sin teologi och alla delar av kyrkan präglas av det – gudstjänstordningen, böckerna, utbildningarna etc. I slutändan kommer medlemmen att antingen ha en katolsk tro eller möjligen ta steget fullt ut och konvertera till katolicismen.

Om Lundqvist menar allvar med det han skriver så finns det inget som hindrar honom att ta bort katolska inslag och sluta låta katoliker få framträdande talarroller i Europakonferensen och Youth. Huvudtalaren på senaste Youth, Lady Caroline Cox, är katolik. Påvens egen hovpredikant Raniero Cantalamessa har också fått stort utrymme på Livets Ord, liksom ett flertal andra katolska talare. Dessa katolska talare har inte nämnt att vi protestanter inte skulle vara helt frälsta, utan har istället talat över en mängd andra frågor, med syftet att vi skulle luckras upp. Syftet, både hos ledningen och de katolska talarna, är att påverka Livets Ord inifrån.

Därtill är mer och mer av vår inramning av gudstjänsterna katolsk. Vi har ett altare på podiet, vilket katoliker förespråkar att man har såväl i församlingen som i hemmet. Vi har slutat titulera oss församling och börjat kalla oss kyrka. Vi har börjat knyta ihop oss med kyrkan

genom alla tider, vilket baseras på ett katolsk tänkande att Jesus utsåg den första kyrkan genom Petrus och att det därefter enbart ska finnas en katolsk kyrka som vandrar genom tiderna. Vi har ett katolskt kors på talarstolen. Vi har två ljus på altaret, som om de släcks symboliserar att Anden lämnar. Av den anledningen finns det en glaskupa runt dem för att undvika att vindpustar släcker ljusen. Vi använder oblater i nattvarden, som numera utförs med en katolsk grundtanke att brödet och vinet blir Jesu fysiska kropp och blod. På Ribbingebäck erbjuds och används en stor mängd litteratur som är direkt katolsk, skriven av katoliker, exempelvis från Catholica Bokförlag. Det finns åtskilliga ikoner och krucifix inne hos våra pastorer och på Ribbingebäck. Om Lundqvist verkligen menar allvar med att Livets Ord inte håller på att bli en katolsk kyrka välkomnas att han visar det i praktisk handling genom att ta bort ovan nämnda katolska inslag. Dessutom bör han offentligt ta avstånd från skärselden, helgon, barndop och Maria-tillbedjan, för att visa att han menar allvar med att Livets Ord ej håller på att bli katolskt. Inget av detta har han genomfört. Av denna anledning kan hans krönika mest betraktas som ett retoriskt undvikande av den verkliga frågan. Vi skulle med glädje se att han omsatte sina ord i handling. Vi välkomnar honom därför att meddela Livets Ord offentligt vilka katolska attribut, sakrament och trossatser han tar bort från församlingen. Lundqvist vill uppenbarligen ta itu med frågan och få bort de katolska inslagen, annars skulle han inte skriva krönikan. Därför välkomnas det innerligt om han skulle gå från ord till handling – det är hög tid att agera.

När man tar upp denna fråga får man till svar att "det är väl inte så farligt" och man förlöjligas. Om det nu inte är så farligt – är det så farligt att ta bort det då? Om Lundqvist skulle ta bort de katolska inslagen skulle det bli en kamp med styrelsen och ytterst sett med familjerna Ekman och Ekh. När Lundqvist erbjöds tjänsten som föreståndare var det ett beslut från Ekman till Lundqvist på grund av att Lundqvist delar Ekmans syn när det gäller bland annat barndop och katolicism. Skulle Lundqvist komma på idén att motsätta sig detta skulle det bli en maktkamp mellan honom och Ekman, Ekh och Gerdmar. Lundqvist har dock kommit med en fräschhet in i församlingen och med många nya tag, vilket välkomnas. Men både han och den som utsände honom har en dold agenda att implementera katolska trossatser i allt större utsträckning. Det är hans uppgift i sammanhanget att förkunna i små steg, det smygs in.

Det Livets Ord idag lär ut går helt i motsats till det Ekman skrev i sin kommentar "*Vad i hela världen har påven i Uppsala att göra?*" i Magazinet i juni 1989. Där behandlar han bland annat den katolska "ekumeniken" med följande ord:

"Från påvens sida har ekumenik alltid varit betydelsefull. Men för den romerska kyrkan har detta alltid betytt att de "skingrade bröderna" skall komma tillbaka till "moderkyrkan" i Rom. Detta är den ekumenikens egentliga mening!"

Ulf Ekman

Ekman går vidare och kallar det "*ett spel inför tusentals troendes ögon*". Han benämner de katolska dogmerna som "*gärningslära, falsk religiositet och vidskepelse*" och dess ekumenik som "*falsk ekumenik*". Vidare nämner Ekman att det inte är de katolska sakramenten som frälser en människa, utan nåden allena. Sakramenten leder bland annat till helgondyrkan,

sägner och religiösa traditioner, menade Ekman år 1989. Luther benämns som en troshjälte i detta sammanhang, medan den romerska kyrkan beskrivs med termer som *"mycket falsk religiositet"* och *"full av religiösa andemakter"*. Idag skulle Ekman uttrycka sig på ett helt annat sätt i dessa frågor. Idag predikar han och de andra pastorerna en teologi som i stort överensstämmer med det som Ekman 1989 benämnde som *"ett religiöst system som är anti-kristligt"*.

Förändringen av teologin märks i Livets Ords alla verksamheter. Ett annat exempel är att Ekman reviderar sin klassiker "Doktriner" i en ny version, som inte bara innehåller en uppfräschad design och språkdräkt, utan också en ny teologi. Det man stått för i decennier har i viss utsträckning strukits till förmån för denna nya inriktning i undervisningen. Den omskrivna "Doktriner" kommer snart att börja säljas.

Ekman har under hösten 2013 haft en kvällsundervisning på tisdagar om sina nya trossatser baserad till stor del på kyrkofäder och katolsk grund. Dessa undervisningstillfällen har varit på engelska och sista tillfället är planerat till den 10 december. Denna undervisning kommer sedan att skickas till alla Livets Ords centra och deras relaterade församlingar, allt med avsikten att de ska lämna stora delar av deras protestantiska övertygelse till förmån för en katolsk tro.

Denna förändringsprocess har pågått i smyg i närmare 10 år, med små steg framåt kontinuerligt. Den kan beskrivas med metaforen om att koka en groda, som Stefan Salmonsson ibland brukar använda i sina predikningar. Om man vill koka en groda kan man inte kasta i den i skällhett vatten, eftersom den då hoppar ur direkt. Istället lägger man den i kallt vatten till en början, varefter man hettar man upp temperaturen långsamt. När så vattnet har nått en så pass hög temperatur att grodan vill hoppa ur så går det inte, eftersom grodans leder och kropp är lamslagna av värmen. Grodan kommer att bli helt kokt. På samma sätt har katolicismen i Livets ord inte införts på en gång, då skulle majoriteten av medlemmarna protestera högljutt. Istället har Ekman och ledningen infört nya trossatser bit för bit, i små steg och under lång tid. Temperaturen ser olika ut i församlingens olika verksamheter. I LOTS och Keryx är det hög värme, och på vissa platser kokar det redan. De som gått där 4 år har i stort anammat en katolsk tro eller till och med konverterat. Ekmans närmaste, och de med högre befattningar, är redan i 60/70-gradigt vatten och kan inte längre hoppa ur, skrämde till tystnad. I bibelskolan är temperaturen dock lägre, kanske bara 20 grader. Ute på missionsfältet, exempelvis i Kina har temperaturen höjts från 5 grader och ett par grader uppåt, bildligt talat. Den planeras dock att höjas ytterligare, och det är en av orsakerna till att i vart fall vårt finansiella stöd dras in.

Ekman har deltagit i eukaristin, den katolska nattvarden. Den katolska eukaristin är inte öppen för alla troende, utan endast för de som erkänner katolsk tro. I kanonisk rätt (vilken finns att läsa på Vatikanens hemsida) nr 844 finns beskrivet att gudstjänstens katolska förrättare (biskopen eller prästen) endast tillåts dela sakramentet med andra katoliker, som i sin tur bara får ta emot nattvarden från katolska gudstjänstförrättare. Det finns dock undantagsfall, vilket beskrivs i paragraf 3 i samma sammanhang, förutsatt att personen tillhör en kyrka som inte har full gemenskap med den katolska kyrkan om det sker på eget initiativ och man är lämpad. Anders Arborelius, katolsk biskop, skrev i Katolskt magasin nr 14, 1999:

"Att gå till kommunion i en katolsk kyrka är inte en privat sak, utan ett offentligt ställningstagande för den katolska kyrkans tro och lära." Anders Arborelius har också besökt Livets Ord, bland annat för samtal med Ekman. Katolska Kyrkans Katekes, 838, erkänner att den ortodoxa kyrkan har en djup gemenskap med den katolska, *"så djup att det är mycket litet som fattas för att den skall uppnå sin fulländning så att det blir möjligt att gemensamt fira Herrens eukaristi"*. Den lutherska kyrkan står dock inte nära, bland annat på grund av att man inte erkänner Petrusämbetet och en mängd andra katolska trossatser. Detta gör att en protestant inte tillåts dela nattvarden med en katolik.

I Ekmans artikel "Spelar kyrkosyn någon roll?" i Keryx nr 3 2013, ger han utrymme för en kyrkosyn som är katolsk och tar avstånd från mycket av det han predikat under årtionden. Efter artikeln skrev en katolsk kateket (lärare) från Bergen i Norge, Ragnhild Helena Aadland Høen, att *"Ulf Ekman kan inte förbli protestant så väldigt länge till med den kyrkosyn han ger uttryck för i denna artikel..."* Ekman är medveten om det uppbrott från luthersk tro som artikeln innebär, och uttalar sig i norska Dagen i november 2013 med orden:

"Denna artikel är ett uttryck för mina egna högst personliga teologiska reflektioner och har inte någon normerande funktion i förhållande till Livets Ords teologi."

Ulf Ekman

Detta är högst anmärkningsvärt. Det är sannolikt första gången någonsin som Ekmans teologi avviker från Livets Ords teologi. Frågan är hur länge det förblir så, och varför den avviker. Är Livets Ord inte redo ännu? Eller kommer Ekman fortsätta utveckla en egen teologisk ståndpunkt i förhållande till Livets Ord på fler områden än kyrkosynen?

Hans förändringsprocess har synts även tidigare i Keryx, bland annat när han kritiserar den lutherska dogmen om "Skriften allena".

"I detta resonemang, som handlar om hur man läser Bibeln, kommer svårigheterna med synen på Sola Scriptura fram. När nu reformationen mer eller mindre ersatte det historiska läroämbetet med den enskildes samvete, öppnades för en lång rad problem. Bara det faktum att tusentals människor, som alla tror på Bibelns auktoritet, ändå kommer till så många olika slutsatser har kanske mer än något annat bidragit till splittringen i Kristi kropp."

Ulf Ekman i Keryx

Ulf och Birgitta Ekman har också haft en Mariastaty i sin trädgård utanför sitt hus. Detta är inte ett uttryck för en ökad ekumenik eller förståelse för andra trossyskon – utan ett ställningstagande emot det man stått för i decennier och för en katolsk tro. Livets Ords nya ekumenik leder till katolicism.

Svensk kristenhet går igenom en identitetskris även på bredare basis. Svensk-kyrkliga Sofia församling i Stockholm har anställt en imam (<http://www.kyrkanstidning.se/nyhet/imam-far-jobb-i-kyrkan>), de stora pingstkyrkorna Filadelfiakyrkan i Stockholm och Smyrnakyrkan i Göteborg godtar numera barndop som medlemsgrundande och den nya ärkebiskopen Antje

Jackelén ifrågasätter flera grundläggande kristna trossatser. Tyvärr har även Livets Ord, som en gång var en så starkt bibeltroende församling, dragits med i denna andliga förvirring.

Konklusion

Vi på Obadja kan inte tänka oss att fortsätta att stödja Livets Ords mission i Kina. Livets Ord bedriver där mission genom att bibelskolor hålls och Ekmans böcker ges ut. Detta sker eftersom vi numera vet att en del av de lärare som kommer över inte ser något fel i helgontillbedjan, ser att Maria är en förutsättning för frälsning, tror på skärselden etc. Vi tror till och med att i förlängningen om Ekmans böcker som han skrev under 80 och 90-talet blir kända i Kina att han som författare också blir känd och därför kommer nya böcker lanseras som går stick i stäv med min egen överlåtelse och tro.

Kina har många troende redan idag, och deras situation i landet blir alltmer trygg. Många kyrkor är fortfarande underjordiska, men de accepteras i allt större utsträckning. Kinesiska myndigheter har sett de positiva sidorna av den kristna tron och hur det påverkar samhället. Det finns sålunda en mer öppen inställning gentemot kristna i Kina. Fortfarande lever dock många kristna kineser under förföljelse och hot. Vi anser därför att det är ovist att låta Livets Ord influera de troende till katolsk tro, vilket skulle kunna skapa splittring och i förlängningen utgöra en säkerhetsrisk för de protestantiskt kristna i Kina, vilka i alla fall undertecknad bryr sig om.

Min egen ståndpunkt kvarstår i protestantisk evangelisk-karismatisk tro, vilket Livets Ord också stått för i decennier. Jag är övertygad om:

- Skriften allena
- Nåden allena
- Tron allena
- Kristus allena
- Ära till Gud allena

Vad är det som är så viktigt att man är beredd riskera det man byggt upp och ta avstånd från mycket av det centrala man undervisat de senaste 30 åren – utan att bry sig om att förklara så varje medlem förstår?

Lester Sumrall undrade i ett möte på Livets Ord 1994 "om påven (då Johannes Paulus II) var beredd att bli frälst nu?". Lester dog med förvisningen om att katolicismen var fel. Om han ansåg att påven, som enligt katolska kyrkan är ofelbar, behövde bli frälst, hur mycket mer behöver då inte en vanlig katolik bli frälst?

På grund av denna förändring i dopfrågan, införandet av katolska läror men inte minst på vilket sätt det görs kan vi inte längre stödja Livets Ords missionssatsningar. Däremot vill jag uppmana alla Jesustroende protestanter – "Glöm inte katolikerna". Det är vårt ansvar som kristna, i enlighet med missionsbefallningen, att predika evangeliet för alla människor, inklusive katoliker, mormoner, muslimer och alla andra som inte tror och har tagit emot enbart Jesus som sin frälsare och Herre.

Sigtuna den 6 december 2013

Med vänliga hälsningar

Obadja AB

Kjell-Roger Holmström

PS. Har under årens lopp sett många kristna ledare, såväl internationellt såsom i Sverige, bli avfälliga eller divergerat kraftfullt i sin tro. Även Bibeln ger oss exempel på detta. Abraham ljög, David begick äktenskapsbrott och mördade (men Gud ske tack för Nathan som på Guds ingivelse talade korrigerande in i hans hjärta), Jona vägrade profetera och Petrus förnekade Jesus. Alla dessa vände om och kom tillbaka i stark relation till sin Gud. Men det finns också exempel på ledare som inte vände om, och det mest tragiska exemplet är nog Judas.

När jag personligen ser människor som betytt så otroligt mycket göra fel känner jag bara en stor gudsfruktan och blir åter påmind att det är så viktigt att prioritera bönen, ordet och gemenskapen med församlingen och kristna vänner. Kan dessa stora ledare falla så kan vi alla falla. Visa mig en kristen person som aldrig har fallit eller syndat så ska jag visa en kristen person som ljuger.

I det här sammanhanget har högmodet sin rot i kunskap, där det implicit sägs att den som har mest kunskap vet bäst, eller till och med i dess ännu mer felaktiga form, att den som har mest kunskap om Gud tjänar honom mest. Jesus hade precis samma problem när han gick här på jorden. Vanligt folk tog emot honom. Det var de som hade studerat skrifterna år ut och år in, de skriftlärdar, som inte såg det uppenbara att han var Guds son och Messias. Det står inte i Bibeln att "Störst av allt är kunskap" - Hade det stått så hade Bibeln i första hand varit en instruktionsbok. Det står istället "Störst av allt är kärleken". Därför är Bibeln i första hand en relationsbok, mellan Gud och människa samt emellan människor. Därför står det i Joh 3:16: "*Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.*" Hela gamla testamentet bygger också på detta, vilket Jesus visar i Matt 22:37-40: "*Han svarade: Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Detta är det största och främsta budet. Sedan kommer ett som liknar det: Du skall älska din nästa som dig själv. På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna.*"

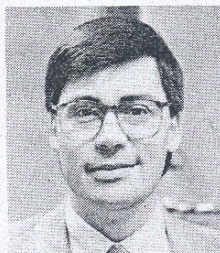
Det är vår främsta uppgift som kristna att fortsätta älska de som står i prövning och be att de kommer rätt igen. Vi står inte i en kamp mellan människor eller trosinriktningar utan en kamp mot andemakter. Den kampen kan endast vinnas genom bön och att vi älskar varandra. DS.

PPS. Personligen vill jag tacka Ulf Ekman för det han och Livets Ord gjorde under 1980- och 90-talet. Utan den undervisningen hade jag inte haft den trosgrund jag idag har och troligen inte ens varit frälst. DDS.

Följande bilagor bifogas i detta brev:

- Ulf Ekmans kommentar "Vad i hela världen har påven i Uppsala att göra?" från Magazinet, juni 1989. 2 sidor.
- Ett utdrag ur "Guds sjufaldiga förbund" av Sten Nilsson, utgivet på Livets Ords förlag. 2 sidor.
- Sven Nilssons debattinlägg "Den ofullbordade reformationen" från Hemmets Vän, november 2013. 1 sida.
- Lars Enarsons debattinlägg "Den falska enheten – Det är dags att ta ställning!" från Apg29.nu, december 2013. 4 sidor.

Vad i hela världen har påven i Uppsala att göra?

Skandinavien rustar sig för påvebesök. För första gången i påvedömetts historia besöker en påve Sverige. Kommentarer i kristna tidningar och

dagspress är uppsluppet positiva. Man verkar känna sig smickrad av så celeberrt besök. Bland kristenheten verkar besöket ses som något positivt, inte minst med tanke på de böcker om påven som nu har kommit ut på kristna förlag.

Tre platser i Sverige skall besökas: Stockholm, med mässa i Globen, Vadstena, där Sveriges enda katolska helgon verkade, och Uppsala.

Den katolske biskopen i Stockholm, uttalade sig i en intervju om nödvändigheten av att påven besöker Uppsala. Självklart kan man tycka, eftersom ärkebiskopen, Nordens största domkyrka, en rad kyrkliga och frikyrkliga institutioner, en diger teologisk fakultet m m finns i Uppsala. Men det var inte detta den katolske biskopen anförde som skäl, utan det faktum att det var i Uppsala, nämligen på Uppsala möte 1593, som Sverige blev ett evangeliskt-lutherskt land. Därför är det viktigt för påven att komma till Uppsala, enligt den katolske stockholmsbiskopen.

Kurian i Rom har uttalat sig och sagt att påven inte kommer till Sverige som en slags Billy Graham på korståg, utan för att träffa sina trogna. Det må så vara, men varför då Uppsala. Jo, därför att före reformationen var Sverige ett katolskt land. Påvens överhöghet och makt sträckte sig långt upp, från Rom ända till Norden. Romersk-katolsk tro och praxis rädde över Sverige.

Reformatöriska sanningar

Detta inflytande bröts i och med Luthers reformation som nådde Sverige

genom Olaus Petri. Den evangeliska läran stadfästes som Sveriges rikes tro i Uppsala, februari 1593. Man slog fast att, tvärtemot den katolska tron, skulle man hålla sig enbart till "Guds rena och saliggörande ord" och hålla sig till de grundläggande reformatöriska sanningarna, såsom a) "skriften allena" b) "nåden allena" och c) "tron allena". Man tog skarpt avstånd från "alla de påviskas... villfarelser." Detta beslut ledde Sverige i en helt annan riktning, bort från påvedömetts överhöghet och katolsk gärningslära. Därför är det viktigt att påven kommer till Uppsala!

Påven har inte för en minut ändrat alla de grundläggande katolska dogmer som den romerska kyrkan i århundraden har bevarat. Inte heller har han ändrat på sin uppfattning om att vara ofelbar när han talar å ämbetets vägnar eller på sitt anspråk att som "Kristi ställföreträdare" på jorden kunna göra anspråk på varje nation i världen.

När påven kommer, kommer han att kyssa svensk jord. För många ter sig detta som en gest av ödmjukhet. Men egentligen är det något helt annat. Det är ett anspråkstagande av det land han beträder. Varje statsbesök han gör är ett anspråkstagande att landet skall komma under "den heliga stolen".

"Skingrade bröder"

I Sveriges religiösa "ekumeniska" klimat välkomnas en större gemenskap med den romersk-katolska kyrkan. Företrädare för i stort sett varje samfund skall gå i procession i Uppsala domkyrka och påven kommer att uttala sin välsignelse i gudstjänsten där. Från påvens sida har ekumenik alltid varit betydelsefull. Men för den romerska kyrkan har detta alltid betytt att de "skingrade bröderna" skall komma tillbaka till "moderkyrkan" i Rom. Detta är den ekumenikens egentliga mening!

Vad är det alltså för spel som pågår framför tusentals troendes ögon? Ser

man på påvedömetts historia, har det alltid stått emot, stoppat och krossat all väckelsekristendom i alla tider. Katolska kyrkan har i århundraden besudlat sina händer med martyrer som Savonarola, Huss, Tyndale m fl. De katolska dogmerna är inget annat än gärningslära, falsk religiositet och vidskepelse.

När kristendomen blev statsreligion, genom kejsar Konstantin på 300-talet efter Kristus, skedde en mycket olycklig utveckling. Man gick från väckelsekristendom till en religiös-politisk maktapparat. Från andefyllda tjänstegåvor gick man till biskopar, kardinaler och påvar som fick sin makt från staten. Man började använda yttre maktmedel istället för andlig auktoritet. En av kyrkohistoriens mest ansedda katolska kyrkofäder Augustinus, menade på fullt allvar att villolärare skulle man skicka armén på. Yttre maktmedel blev alltså vägen att upprätthålla lära och praxis.

Munkar och nunnor

Ganska snart växte munkväsendet fram. En av grundpelarna i munkväsende och ordensväsende är askesen. Genom att ta avstånd från och förakta det materiella och spåka sig från det jordiska skulle man uppnå det himmelska. Munkar och nunnor kunde t o m samla poäng genom sina liv, som kunde komma andra människor till godo för deras frälsning.

Askas är inget kristet. Det är gnosticismen som föraktar det materiella. Kristendomen ser allt skapat som en gåva av Gud och föraktar inte Guds gåvor utan förvaltar dem. 1 Tim 4:1-3 talar om att det är demoner som inspirerar läror som föraktar och förkastar äktenskapet.

Grundläggande i den katolska tron är gärningsläran i sakramenten. Genom att använda sakramenten får man del av Guds nåd, och hjälp att komma till himlen. Men det är inte

Kommentaren

dop, nattvard eller något annat av de katolska sakramenten som frälser en människa. En människa blir frälst av nåd allena, genom tron på Jesu verk på Golgata. Endast genom att i tro ta emot vad Gud har gjort i Kristus på Golgata, kan en människa bli född på nytt. Det är omvändelse och pånyttfödelse som gör att människor blir lemmar i Kristi kropp, inte dop, mässor och påvliga välsignelser.

Jesu fullbordade verk på Golgata. Bakom hela detta bedrägliga system finns religiösa andemakter som har en enorm påverkan på människor. Frågan är hur många människor som genom madonna-tillbedjan har gått evigt förlorade, istället för att genom tron på Jesus allena, komma till himlen.

Överallt dit påven kommer sprider han Maria-kulten och madonna-till-

"Överallt dit påven kommer sprider han Maria-kulten och madonna-tillbedjan. I europeiska länder sker det på ett mer intellektuellt och sofistikerat sätt..."

Vidskepelse

Genom sakramentstron utbreddes en väldig vidskepelse som yttrade sig i helgondyrkan, fetisch, fabler, sägner och religiösa traditioner. Allt ifrån vaxljus, krucifix och madonnor, till klädedräkter och ett otal högtidsdagar utvecklades. Allt detta smyckade det kyrkliga livet och invaggade människor i en falsk säkerhet om att få komma till himlen, om man bara deltog i sådant.

Men vägen till himlen går inte genom allt detta utan enbart genom

bedjan. I europeiska länder sker det på ett mer intellektuellt och sofistikerat sätt än i andra delar av världen, där man mer öppet har blandat Mariadyrkan med inhemsk ockultism.

Ockulta inslag

Den romerska kyrkan är full av ockulta inslag och har sina rötter i mycket falsk religiositet. Man har också oerhörda maktanspråk och har i alla tider förföljt väckelser. Därför har troshjältar i alla tider, såsom Johan Huss, Luther,

Wesley m fl, kallat henne för den stora skökan som dricker de heligas blod. Huruvida hon är identisk med den stora skökan i Uppenbarelseboken kan jag inte uttala mig om, men en sak är säker, många drag, genom historiens gång, och idag, påminner om det.

I detta religiösa system finns det naturligtvis människor som är frälsta. Världens största pingstsamfund är katolska kyrkan. Det finns många andedöpta Jesus-troende där. Men de är människor som Gud av nåd har frälst, i ett system som är fullt av religiösa andemakter. Det är dessa andemakter som gärna skulle vilja återerövra områden som de har tappat. Som troende är det viktigt att i anden ta en stark ställning. Jesus älskar alla människor och det gör vi också. Men den kamp vi har att kämpa är inte en kamp emot kött och blod, utan mot andefurstar och andemakter i himlarymderna.

Rening i Jesu blod

Det är tragiskt att se, att intellektuella, sekulariserade kristna med glädje tar emot ett religiöst system som är antikristligt. De riter och processioner som utförs drar inte ner Guds härlighet, de öppnar för religiösa andemakter. Det enda som kan rädda Sverige är reningen i Jesu blod, inte falsk ekumenik.

Därför tar vi en stark ställning i andevärlden och binder upp allt orent inflytande över de nordiska länderna och begär att det som de religiösa andemakterna önskar skall gå om intet. Vad Sverige behöver är inte mer religiositet, utan överflödande liv i Kristus Jesus, genom människor som själva blivit renade i Jesu blod och upplevt vad det innebär att leva i kraft av Jesu seger.

Församlingen är inte på väg tillbaka till religiös fångenskap, utan på väg ut i mer frihet och mer av Guds härlighet och kraft. Guds härlighet, inte religiositet och humanism, kommer att prägla henne starkt under 90-talet.

Ulf Ekman

Det håller på att ske på nytt!

I det andliga halvmörkret börjar man i vår tid ropa till den katolska kyrkan med begäran om ett "samtal" som innebär en önskan om ett närmande till varandra. Vad innebär detta för den fria evangeliska kyrkan? Det är inte svårt att förstå. Den evangeliska församlingens bekännelse är att Jesus Kristus är Herre. Men den katolska kyrkan tillber Himladrottningen fast under det skyddande namnet Maria, Guds Moder. Bilden av kvinnan med barnet tillbads långt före Kristus. Den ursprungliga modern var Semiramis, Nimrods drottning, som ju var mönsterbilden för den tygellösa lutan. Hon identifierades med Venus, orenhetens moder. Samma kvinna med barnet och bågaren tillbads praktiskt taget över hela världen under skilda namn. I Egypten tillbads modern och barnet under namnes Isis och Osiris; i Indien Isi och Iswara; i Östasien Sybele och Deoris; i det hedniska Rom Fortuna och Jupiter; i Grekland Ceres eller som Irene med Platus i sina armar. Shing Moo, Kinas andliga moder, är också representerad med ett barn i sina armar.

Varifrån fick dessa nationer denna gemensamma gudamoder om inte just från Babylon? Tillbedjan av Maria som Guds Moder och med en gosse på sitt knä har sitt ursprung i Babylon. I Bibeln finns inte ett spår av sådan tillbedjan. Listan på villolärorna i den kyrka, som förenade sig med den babyloniska mysteriereligionen, kan göras hur lång som helst. Vi skall bara nämna några dogmer, som olika påvar infört till minne av sig själva.

- Den äldsta, obibliska läran är bönerna till de döda samt korstecknet – ett tecken som inte hade med Kristi kors att göra utan var bokstaven T i det mystiska "Tau" i den babyloniska kulten.
- Tillbedjan av Maria, Jesu moder, och bruket av titeln Guds moder började år 381 och blev erkänd dogm vid kyrkomötet i Efesus år 431.
- Prästkläder och skrudar togs i bruk på 500-talet.
- Läran om skärselden antogs år 593, när Gregorius den store var påve.
- Bönerna till Maria började 600 år efter Kristus.
- Påvetiteln har ett hedniskt ursprung och gavs först åt Roms biskop år 600.
- Tillbedjan av kors, bilder och relikier auktoriserades år 787.
- Helgonförklaring av döda personer började genom Johannes XV år 995.
- Celibat för prästerskapet blev lag år 1079, när Bonifatius var påve.
- Nattvardsdogmen att brödet under mässan förvandlades till Kristi fysiska kropp för att ätas levande, antogs av påven Innocentius III år 1215. Tillbedjan av nattvardsbrödet var något som påven Honoratius hittade på att införa i kyrkan år 1220. Katolska kyrkan tillbad alltså en Gud, gjord i ett bageri!
- Bibeln förbjöds att läsas av lekmän och blev förbjuden vid kyrkomötet i Toledo år 1229.
- Läran om skärselden proklamerades som kyrkans troslära vid kyrkomötet i Florence år 1439.
- Påvens ofelbarhet proklamerades som dogm 1870 av Pius IX. Och så sent som 1931 bekräftade Pius XI läran att Maria är Guds moder.

Vilken religiös dårskap kommer att proklameras nästa gång? Kanske att Svenska Kyrkan och frikyrkorna, som nu söker "samtal" skall få påvens förlåtelse för att låta sig inympas i det falska olivträdet? Jag läste att Världskyrkorådet skulle ha – eller redan har haft – samtal med representanter för Islam. Jo, men visst nalkas vi den yttersta tiden? Då skall ordet i Upp 17:1-2 bli uppfyllt. *"Och en av de sju änglarna med de sju skålarna kom och talade till mig och sade: Kom hit så skall jag visa dig hur den stora skökan får sin dom, hon som tronar vid stora vatten, hon som jordens konungar har bedrivit otukt med och av vilkens otukts vin jordens inbyggare har druckit sig druckna."*

Till dess är det en viss tröst att en av Katolska kyrkans stora kardinaler, Newman, i sin bok *The Development of Christian Religion* erkänt att "Templen, rökelsen, oljelamporna, offren för anhöriga döda, heligt vatten, helger och processioner, välsignelse av fälten, prästerliga skrudar, upptagningar i det andliga ståndet av präster, munkar och nunnor, bilddyrkan – allt har hedniskt ursprung" (se sid 359).

HemmetsVän

Den ofullbordade reformationen

■ **ANGELÄGET** Publicerad: 2013-11-21 16:55

Vi närmar oss raskt 500-årsjubileet av den lutherska reformationen, som anses tog sin början med att Luther år 1517 spikade upp sina 95 teser på porten till Allhelgonakyrkan i Wittenberg. Sammanfattningsvis kan de beskrivas som en protest mot rådande doktriner, ritualer, ledarskap och själva kyrkostrukturen i den romersk-katolska kyrkan vilket ledde till skapandet av nya nationella protestantiska kyrkor.

Det skall bli intressant att se hur den svenska lutherska kyrkan skall möta utmaningen att celebrera denna kyrkohistoriska händelse. Om man ser till vad Luther egentligen var ute efter måste man konstatera att mycket blev ofullbordat när alla hänsyn tagits till furstarnas villkor för att beskydda den nya rörelsen.

De som egentligen förvaltade Luthers ursprungliga radikala intentioner var den samtida friförsamlingsrörelsen, vilken fick sitt starkaste uttryck i den baptistiska delen av reformationen. Eftersom både den lutherska och kalvinska grenen av reformationen utvecklades till statskyrkor med i princip samma institutionella struktur som den romersk-katolska kyrkan har man beskrivit friförsamlingsrörelsen som den "tredje reformationen".

När alla delar av kristenheten idag berörs av en djupgående identitetskris konfronteras vi på nytt med vår historia och frågan om vad det innebär att bevara den tro som en gång för alla överlämnats åt de heliga. Det radikalaste och mest apostoliska uttrycket för en verklig reformation var friförsamlingsrörelsen.

Tyvärr har arvtagarna till denna del av reformationen inte förstått att uppskatta betydelsen av det man fått att förvalta. Essensen av friförsamlingens evangeliska innehåll är dess karaktär av den helige Andes gemenskap där människor bejakat Jesus Kristus som Herre i sitt liv och är villiga att låta sig förändras i trons lydnad efter Guds Ord.

Det är i det sammanhanget som dopet får sin egentliga betydelse som referenspunkt i förmaningen till ett heligt liv. Det är därför märkligt att den uppenbarelsen av troendedopets betydelse som de baptistiska fäderna var villiga att dö för – och faktiskt led martyrdöden för, numera relativiseras till anpassningsbar mystik i det teologiska samtalet.

Det vore tragiskt om friförsamlingen som de troendes gemenskap skulle förlora sin frimodighet inför den Romersk-katolska kyrkans anspråk att vara det enda sanna uttrycket för den apostoliska ekklesia och koinonia. Friförsamlingen representerar en lika viktig kyrkohistorisk kontinuitet som institutionskyrkorna. (Läs gärna Gunnar Westins avhandling "Den kristna friförsamlingen genom tiderna".)

Detta är något som måste beaktas i allt tal om hur vi söker enheten med varandra i Kristus. Att formalisera enheten i en kyrkorättslig struktur som till exempel Katolska kyrkan är inte vägen till Andens enhet. Det räcker inte med att teologisera ståndpunkterna så att de blir hanterbara i smidiga semantiska kompromisser. Jag tror att vi står inför ett mycket mer djupgående verk genom den helige Ande. Det finns en andlig organisk struktur som formas i trons lydnad till Guds ord. Den har alltid funnits genom historien sedan apostlarnas dagar och den har bärkraft också idag.

Tyvärr tycker jag mig märka en förlägenhet hos dem som står som andliga ledare för friförsamlingsrörelsen idag. Man ber närmast om ursäkt för nästan allt det som kännetecknat denna väckelseådra i kristenheten och inte minst under reformationen – enkelheten, tydligheten i vad korset står för, dopets betydelse som lärjungaskapets inbegrip, proklamationen av Jesu unika betydelse och en levande tro.

Det finns en tendens att intellektualisera evangeliet till oigenkännlighet genom en teologisk semantik som leder människor in i en andlig öken. Jesus är ingen idé, syndernas förlåtelse är inte ett uttryck för Guds välvilja, korset är inte en gest – evangeliet har ett substantiellt innehåll som vi måste förhålla oss till, inte som en "option" utan som en nödvändighet för att bli frälst och född på nytt.

Reformationen är inte ett avslutat kapitel. Som förnyelse av evangeliet och förståelse av församlingens väsen har den ännu mycket att tillföra.

Sven Nilsson

Copyright © Hemmets Vän, Litzon Press Förlags AB. Ansvarig utgivare Åke Hällzon.
Hemmets Vän, Box 22010, 702 02 Örebro. Tel 019-16 54 00. E-post: info@hemmetsvan.se
[Om cookies](#)

Den falska enheten – Det är dags att ta ställning! - Lars Enarson

I Sverige talas det idag mycket om behovet av ekumenik och enhet. Många välkomnar detta budskap. Men vilken slags enhet är det man förespråkar? Är det Bibelns enhet det handlar om eller är det någon annan enhet?

1867 "profeterade" en katolsk präst vid namn Don Bosco följande om framtiden:

"Det kommer att bli kaos i kyrkan. Lugnet kommer inte att återvända förrän Påven lyckas förankra Petri båt mellan de två pelarna 'eukaristisk tillbedjan' ((Den katolska läran att under nattvarden upprepas Jesu offer och man vänder sig i tillbedjan till det fysiska brödet och vinet som Jesu kropp och blod.)) och 'hängivenhet till Vår Fru'" ((Dyrkan av Jungfru Maria.)). ((Ted and Maureen Flynn, The Thunder of Justice, Signs of the Times, sid 213 (översatt från engelska)))

Katolska Kyrkans enhetssträvanden idag bygger framför allt på dessa tre fundament: 1. påven 2. mässan och 3. Jungfru Maria. Lägga märke till att detta inte handlar om en enhet på Ordets och Andens grund, utan om en enhet byggd i första hand på kyrklig hierarki, religiösa ceremonier och utombibliska traditioner.

Förbundet för Kristen Enhet (FKE) bildades redan 1965. De förklarar i sin målsättning: "Förbundet arbetar för en enad kristen kyrka med biskopen av Rom som enande och enad gestalt." ((Se <http://kristenenhet.nu/>)) Här är agendan glasklar och budskapet tydligt. Det är under påven som Kyrkan skall enas. Det anmärkningsvärda är att vid FKEs vårstämman 2006, var företrädare för såväl OAS rörelsen som Livets Ord gästtalare. Peter Halldorf, en av pingströrelsens mest inflytelserika ledare, har också sagt att vi alla måste böja vår nacke för Petri ämbete ((Påveämbetet)). Exemplet kunde mångfaldigas när det

gäller det inofficiella erkännandet av påven som högste ledare i den ekumenik som man nu arbetar på både inom såväl OAS-rörelsen, trosrörelsen, stora delar av pingströrelsen och en växande del av den övriga kristenheten.

Den mest dramatiska förändringen har onekligen skett inom Livets Ord. Ulf Ekman hävdade under sitt vårseminarium 2007, att precis som Kyrkan var ett under de första 1000 åren, så kommer den att bli ett igen innan Jesus kommer tillbaka. "Jesus kommer inte för att hämta ett harem utan **en** enad brud". Kyrkan kommer återigen att bli ett. Samtidigt har Livets Ord gjort en markant kursändring på vart och ett av de tre områden som den katolske prästen Don Bosco beskrev som nyckeln till enhet i sin "profetia" för 150 år sedan.

Ulf Ekman reser numera till Rom och förhandlar med påvens representanter om enhet i kyrkan. Han har skrivit en ny bok om nattvarden i linje med den katolska mässan ((Den katolska nattvarden. Se fotnot 2 ovan.)), som lovordas av katoliker. Mariastatyer, halsband med Maria bilder, etc syns mer och mer bland medlemmarna. Medlemmar studerar idag för att konvertera till katolska kyrkan. Vem kunde föreställa sig detta för bara fem år sedan?

Ulf Ekman vill se väckelse i Sverige och Europa. Det vill även Katolska Kyrkan. Men frågan vi måste ställa oss är: **vilken väckelse handlar detta om?** Handlar det om den utlovade utgjutelsen av den Helige Ande i den yttersta tiden? Eller är det möjligen den yttersta tidens falska "väckelse" som kommer att svepa in folkmassorna i en ekumenik ledd av antikrist? (Se t ex 2 Tess 2:1-12 och Matt 24:4-5,10-11)

Ett främmande evangelium

Låt oss titta på några uttalanden av både den förre och den nuvarande påven, som många ledare i Sverige idag vill ena hela kristenheten under. Så här sa Johannes Paulus II om eukaristin:

*"Eukaristin är ett 'missionerande sakrament' inte enbart därför att missionens nåd strömmar ut därifrån, utan också därför att **den innehåller i sig principen och den eviga källan till frälsning för alla. Firandet av det eukaristiska offret är därför den mest effektiva missionshandling i världens historia som den kyrkliga gemenskapen kan utföra**".*
 ((Uttalande av Johannes Paulus II under "The International Eucharist Congress", den 21 juni, 2000 återgivet av L'Osservatore Romano, den 28 juni, 2000))

Johannes Paulus använde effektivt mässan som "missionsredskap" över hela världen inför miljontals människor, framför allt i Polen. Frågan vi behöver ställa oss är om denna "eukaristiska väckelse" verkligen handlar om en väckelse av den Helige Ande. Vad har frukten av detta blivit i t ex Polen? De evangeliska kristna där säger att de är idag mer förtryckta i Polen än de var under kommunismen.

Är det bibliskt att "mässan" är församlingens främsta missionssredskap? Står det någonting om "eukaristiskt offer" eller om "eukaristisk tillbedjan" i Bibeln? Innehåller eukaristin i sig den eviga källan till frälsning? Handlar inte Herrens måltid om en förbunds måltid för dem som redan tillhör honom?

Den förre Påven hade som sitt livs valspråk och motto "Totus Tuus Maria!" som fritt översatt betyder "Allt till dig Maria!" Hans överlåtelse och hängivelse till Maria var total. Är detta bibliskt? Han förklarade också:

*"Efter jag valdes till Påve då jag blev mer och mer involverad i den universella Kyrkan, kom jag till en liknande övertygelse: **Om seger uppnås på det universella planet så kommer den genom Maria. Kristus kommer att erövra genom henne** för han vill att Kristi seger nu och i framtiden ska förknippas med henne".* ((Pope John Paul II, Vittorio Messori, editor, Crossing the Threshold of Hope, New York, Alfred A. Knopf, Borzoi Book, 1994, Sid 114))

Jungfru Maria är enligt den förre påven, Kyrkans främsta redskap till att erövra världen. Kan någon påstå att detta överensstämmer med Guds Ord? Har vi råd att ignorera detta?

Låt oss se vad den nuvarande påven säger om Jungfru Maria. Här kommer ett citat:

*"Och låt oss bedja till Maria, vår Herres Moder, så att hon kan hjälpa oss att uppleva hennes kärlek som en kvinna och en moder, **i vilken vi kan förstå hela djupheten i Kristi hemlighet**". ((Marian Thoughts of Pope Benedict XVI," Online posting: www.udayton.edu/mary/popessay.html, University of Dayton's Marian Page, Dec 4, 2005.))*

Påven beder alltså till Maria. Men han går längre än så. Han påstår här att det är genom Maria som "vi kan förstå **hela** djupheten i Kristi hemlighet"? Är detta ett äkta eller ett falskt evangelium? Jag riktar mig till Sveriges kristna ledare med ett citat av Paulus:

"Ty om någon kommer till er och predikar en annan Jesus än den vi har predikat, eller om ni tar emot en främmande ande eller ett främmande evangelium som ni tidigare inte tagit emot, då fördrar ni det bara alltför väl." (2 Kor 11:4)

Endast en månad efter det att Benedikt XVI blev påve överlät han hela Kyrkan i händerna på Maria i skepnaden av en vit marmorstaty kallad Our Lady of Guadalupe. Denna staty står på den högsta platsen i Vatikanens trädgård. Så här bad Påven inför denna staty:

*"Heliga Maria, som företrädd av Our Lady of Guadalupe, **åkallas som moder till alla män och kvinnor i Mexiko och Latinamerika**, uppmuntrade av den kärlek du inspirerar i oss, lägger vi återigen våra liv i dina moderliga händer. Du som är närvarande i Vatikanens trädgård, **regera i hjärtana hos alla mödrar och i våra hjärtan**. Med stora förhoppningar kommer vi till dig och förtröstar på dig". ((Our Lady of Guadalupe Receives Papal Visit – We Place Our Lives in Your Maternal Hands." Online posting: www.zenit.org, May 13, 2005))*

För katolska kyrkan är Maria nyckeln till enhet, inte bara bland kristna utan bland alla religioner. "Himmelens drottning" (se Jer. 7:18; 44:16-19) är den vanligaste titeln som används om Maria i de manifestationer av henne som uppträder på olika platser i världen, som t ex i Guadalupe dit **tiotals miljoner människor vallfärdar varje år** med påvens välsignelse. Samma titel används emellertid om liknande "uppenbarelser", både bland hinduer, buddister och taoister. Även miljontals muslimer har vallfärdat till uppenbarelser av Maria i t ex Egypten. I alla mariauppenbarelser är det alltid enheten som betonas. Hon är modern till alla.

Så här sa Benedikt XVI vid firandet av Marias upptagande till himmelen:

*"Maria är upptagen med själ och kropp i himmelens härlighet, och med Gud och i Gud är **hon himmelens och jordens drottning**... Medan hon levde på denna jord kunde hon enbart vara närvarande hos några få människor... **När hon nu är i Gud och med Gud, är hon närvarande hos oss var och en, känner våra hjärtan, kan höra våra böner, kan hjälpa oss med sin moderliga vänlighet**... Hon lyssnar alltid till oss och är alltid nära oss och som Moder till Sonen, deltar hon i Sonens makt och hans godhet. Vi kan alltid förtrösta hela våra liv till denna Moder, som inte är långt borta från någon enda av oss". ((Benedict XVI's Homily on Feast of Assumption – We Have a Mother in Heaven," Online posting: www.zenit.org, Nov. 21, 2005))*

Maria är alltså allestädes närvarande precis som Gud och hör alla våra böner! Är detta bibliskt? Är inte detta ett falskt evangelium? Den nuvarande påven sa vid ett annat tillfälle:

*"Maria har vakat med moderlig ömhet över påveämbetet hos alla mina ärade föregångare. Var och en av dem har med pastoral vishet väglett Petri båt längs vägen av äkta förnyelse... Jag går denna eftermiddag till Piazza di Spagna till foten av den obefläckade avelsens staty... **för att överlåta till henne den älskade staden Rom, Kyrkan och hela mänskligheten**".*
 ("Angelus: Mary Has Accompanied Church in 40 years since Council," Online posting:
www.asianews.it/view_p.php?1=en&art=4831, accessed Dec 8, 2005))

Vi har alla ett ansvar

Många ursäktar den katolska kyrkan med att kritiken mest handlar om avarter i tredje världen. Uttalandena ovan visar att detta är helt fel. Händelserna och det obibliska, falska evangeliet kommer direkt från högsta ledningen genom påven själv! Har vi råd att ignorera dessa hädiska uttalanden och arbeta för att denne man ska ena Guds församling som köpts med Jesu blod? Är det verkligen på detta sätt som bruden ska beredas för Messias bröllop?

Utvecklingen går nu med rasande fart. Är det meningen att vi ska verka för enhet bland alla kristna på påvens och den Katolska Kyrkans grund? Nej nu måste vi säga ifrån! Nyligen fick en pastor i norra Sverige ett mycket skakande budskap från Herren: "Falsk enhet håller på att förkväva min brud!" **Om vi tiger nu så blir vi medbrottslingar till denna förförelse!**

Jag riktar en utmaning till alla som läser detta. Ingen kan enligt min mening längre förhålla sig neutral till denna utveckling. Tiden har kommit då det är nödvändigt att ta ställning innan det är för sent. **Antingen är du medskyldig till den utveckling som nu pågår med rasande fart, eller också står du upp för sanningen i Guds Ord och protesterar.** Vi har **alla** ett ansvar i detta. Många väntar på **din** röst! Herren vill resa upp befriare. Du kan bli en av dem!

Antikrist kommer till slut att upprätta ett system där man varken kan köpa eller sälja utan att ta hans märke. Vi måste lära oss **nu** att ta ställning och inte kompromissa med vår överlåtelse till vår Mästare och vår inre övertygelse om vad som är rätt och fel. När vi kompromissar ger vi automatiskt vårt stöd till det onda och dessutom trubbas så småningom vårt samvete av, så att vi till slut inte reagerar längre.

Endast den förföljda och den bibeltrogna församlingen får godkänt av Jesus i Uppenbarelseboken. Det är dags att beräkna kostnaden. Jag är övertygad om att vi till slut måste hitta tillbaka till församlingens ursprungliga rötter så som vi ser dem i Apostlagärningarna, om vi ska kunna klara oss från den sista tidens bedrägerier. "Vaka alltid och be om kraft att kunna undfly allt det som skall komma och kunna bestå inför Människosonen." (Luk 21:36)

Lars Enarson

Lars Enarson är verksam sedan 70-talet som bibellärare och internationell förbönsledare med en klar profetisk röst. Sedan 1997 arbetar han utifrån Israel speciellt för att mobilisera till bön för väckelse i Mellanöstern. Han reser i olika nationer och undervisar om bön, väckelse och det profetiska ordet.